

Равенството на половете: цели и реалности

Добре дошли на „Пазара на красотата“. Какво се продава на този пазар? Кой купува и разбира се на каква цена? Много въпроси с различен отговор във времето.

Ето ни в центъра на този пазар. Много и различни са шатрите на него. Те сменят цвета, светлината, големината си. Участниците в тях са различни и с различно поведение. Има голямо движение. Хора – влизат, излизат, връщат се и пак си тръгват. Отричат приемат, колебаят се като самата мен.

През 60-те години на 20 век мъжете установяват критерии за "красота" според които се "оценява" всяка жена, и самите жени се стараят трескаво да повдигнат своята "стойност" на този пазар, чрез правенето си на "красиви". Със засилването на влиянието на "пазара на красотата" при жените се забелязва бум от хранителни разстройства и прибегване до пластична хирургия, за да се постигне "стандартът".

Стоката вече е ясна. Купувачът също. Цената обаче е анорексия, булемия и психични разстройства.

Мъжът е доминиращият фактор. Той определя правилата и нормите на поведение на себе си и на противоположния пол. Трудно приемам, дори отричам това му поведение, защото се чувствам европейка. А равенството между мъжете и жените е основно право, обща ценност на ЕС. Въпреки че все още съществуват неравенства- проституция, сводничество, трафик на жени, насилие върху жени, дискриминация, в последните десетилетия европейските страни постигат значителен напредък на равенство между половете. Един от многото законодателни текстове е Стратегията за равенство между жените и мъжете за периода 2010 – 2015 г. Напредъкът в тази посока се измерва всяка година и се представя в доклад за равенството между жените и мъжете. Факт е че заетостта на жените се увеличава, но все пак е по – ниска от тази на мъжете. Заплащането на труда им на час се увеличава, но все още е с 17,8% по-ниско от това на мъжете. Жените все още са слабо представени в ръководните постове. Жените все още поемат по-голяма част от семейните отговорности.

Пред широко отворената противоположна шатра ни посреща Ева Перон. Тя е призната за най-влиятелната жена в историята на Аржентина. През 1951 година Ева Перон започва кампания да бъде допусната до изборите за вицепрезидент. Под натиска на военните, съпругът ѝ се противопоставя на това нейно желание. За компенсация през 1952 година тя е обявена за Духовен лидер на Аржентина.

Това значи ли че тази борбена жена, всъщност е мъж? Не. До края на живота си тя е остро критикувана за разточителната си слабост към скъпите бижута, кожи и дизайнерски тоалети, които силно контрастират с мизерията, която обгръща страната. Един от нейните любимци е Кристиан Диор. Ева Перон е била изключително суетна и дори дълго време е криела истинската си възраст.

А ето през юни 2008г. идеите на южноамериканката Ева Перон се реализират на практика в Европа. Създадена е мрежа на Европейската комисия на жените на ръководни постове. Нейната основна цел е подобряване баланса на половете по отношение на постовете, свързани с вземане на решения.

Тук наблизко се намират две привидно еднакви, но само на пръв поглед шатри . В едната виждаме съжителство на мъже, а в другата съжителство на жени. Това е познатата ни още от древността хомосексуалност. Тя се характеризира с трайната тенденция на емоционално, романтично и сексуално привличане към лица от същия пол. Те вече не се крият, защото пет от общо седем европейски държави са узаконили еднополовите бракове и други 19 европейски държави са легализирали граждански съюз или друга форма на еднополово съжителство.

Някой се провиква „Ти си гей, мястото ти не е сред нас!“. И сякаш очаквам да чуя „Ти си хетеро, място ти не е тук!“. А не трябва да е така, защото всеки пол има своето място там някъде и не трябва да бъде съден за това.

Някой се прокрадва в тъмното. Това са може би бисексуалните, срамуващи се от половата си ориентация хора. Стремейки се да бъдат нормални, те отричат себе си. А трябва, за да те приемат другите да съумееш да се приемеш ти сам.

Много примери, в много посоки и положителни последствия. Исторически факти, изводи и реалност. Годината 1984 - създадена е парламентарна комисия по права на жените, защото Европейският парламент е ревностен пазител на принципа на равнопоставеност на половете. Сега годината е 2010г. и аз виждам, правата на жените са се увеличили. И аз виждам, че жените заемат ръководни постове. Аз виждам, че вече желанието ми да заемам ръководна длъжност може да се изпълни. И виждам, че това е нормалното поведение на повечето жени около мен. Не съм съгласна да ме дискриминират, не искам да ме малтретират, не искам да ме унижават. Аз и много други около мен мислим така. Готова съм да приема мъж с мъж, жена с жена, защото противното би било дискриминация, а аз защитавам идеята за равенство между половете.

Нека всеки сам направи своя избор. Ако жената се чувства добре в сянката на мъжа. Ако мъжа трябва да ръководи и тя да го следва безпрекословно – нека така съжителстват двата пола. Ако жената е тази, която иска да заема мъжките роли в живота и това е нейният осъзнат индивидуален избор – нека бъде така. Ако тя иска да съжителства с жена и това я прави щастлива - позволете и да бъде щастлива. Ако мъжа е мъж в хомосексуално съжителство с друг от същия пол – нека бъде мъж.

Равноправието между половете е в това да дадем възможност на всеки „да избере“ своя пол и това как да се идентифицира като такъв.

Виктория Александрова Анталавичева – 9 “б” клас